

mig her at gøre opmærksom paa, at i Ministerialskrivelse af 8de Marts 1881 staaer det netop udtrykkelig fremhævet, at Stoleraadene særlig skulde have deres Opmærksomhed henvendt paa Haandværkerne, og særlig, hvis de søgte Understøttelse til gentagne Ophold paa Højskoler, skulde de komme fortrinnsvis i Betragtning, selv om de ikke kunde deltage i hele Kursuset, men kun i en Del af Kursuset. Derfor synes jeg, det er underligt, at den højtærede Minister altsaa gaar stift imod denne Ministerialskrivelse og søger at besværliggøre Haandværkerne Afgangen til vore Højskoler. Jeg kan ikke forstaa andet, end at Haandværkerne have affurat den samme Ret til at komme der som f. Eks. Bønderkarle, og ude ved Højskolerne har man ogsaa mange Steder oprettet Haandværkerafdelinger. Jeg synes derfor, det er en underlig Stilling, den højtærede Minister har indtaget her, og jeg vil altsaa tillade mig at spørge, om det er rigtigt, hvad der er blevet berettet om denne Sag i Pressen i Sommer.

Inden jeg forlader Kultusministeriets Budget, vil jeg gerne sige et Par Ord vedvørende Skoleloven. Paa § 26 er der jo, som vi allerede have hørt flere Gange i Dag, forlangt et Beløb af 200,000 Kr., saa at Lærerne i Stedet for 500,000 Kr. skulle have 700,000. Jeg tror nu ikke, det vil være til megen Gavn for Lærerne at faa disse 200,000 Kroners Tillæg, fordi jeg tror, der vil være mange flere om at dele de 700,000, end der var om at dele de 500,000, saa at det Beløb, den enkelte vil faa, ikke vil blive stort større end det, han har faaet tidligere. I Virkeligheden betyder altsaa disse 200,000 Kr. ingen Hjælp for Lærerne, fordi der, efter at de nye Reguleringssummer ere komne til, som sagt er mange flere til at dele dem end før. De faa ikke mere, end de have faaet tidligere. Set fra det Synspunkt, at man vilde gavne og hjælpe Lærerne, tror jeg ikke, det vil have stor Betydning. Vi have jo i vor Dagspresse nu snart faaet en fast Rubrik: Til nødlidende Lærere. Man ser Indsamlinger i næsten alle Blade, alle Partier uden Undtagelse samle ind til Lærerne, og man ser Skildringer af, hvorledes Lærerne ere stillede rundt omkring i Landet. De ere saa ynkkelige, disse Stillinger, og man faar et Indblik i den Nød, der herfter i mange Læreres Hjem rundt omkring i Landet. Kan Staten være bekendt, at der tigges til dens Lærere i Pressen, at der staaer i Bladene, at til nødlidende Lærere har den givet 50 Ore og den 1 Krone? Det forekommer mig, at det kan Regeringen og Rigsdagen ikke være bekendt. Det forekommer mig at der maa gøres noget, men

hvis den højtærede Minister har troet at kunne staa sig til Taals med disse 200,000 Kr., mener jeg rigtignok, at den højtærede Minister tager fejl. Det vil ikke være nogen virkelig Hjælp. Hvis det er Meningen, at Skoleloven skal opgives, at den ikke kommer frem igen, men at man vil hjælpe Lærerne paa Finansloven, maa man op til langt større Beløb, saa maa man i det mindste op til 1 Million Kr.

Jeg skal endnu, inden jeg slutter, sige et Par Ord med Hensyn til Militærbudgetterne. I Fjor blev der bevilget overordentlig rigeligt og flot til vore militære Ministerier, 18—19 Millioner Kr., men desuagtet se vi, at Fordringerne ere blevne større siden i Fjor. Der forlanges 427,867 Kr. 79 Ø. mere end i Fjor. Jeg vil haabe, at disse Bevillinger maa blive tagne under nøje Overvejelse, og jeg vil ogsaa haabe, at de maa blive ordentlig beskaarne af Finansudvalget, saa at de kunne komme ned inden for Rimelighedens Grænser. Men der er paa de militære Budgetter en Forstel fra de foregaaende Aar, og det er den, at der ikke er opført noget til ny Fæstningsanlæg. Vi have jo været saa vant til at se, at der staaer opført Beløb til ny Fæstningsanlæg om Kjøbenhavn, men i Aar er der ingen Ting. Det har forbavset mig, og man kunde jo deraf slutte, at nu var Regeringen endelig kommen til det fornuftige Standpunkt, at den hørte op med Fæstningsbyggeriet. Nu var det slut, nu vare vi endelig en Gang blevne færdige. Men desværre tør vi ikke tro derpaa, idet nemlig, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) omtalte, disse Selvbefattere atter ere komne frem. Selvbefatterne have købt et Stykke Jord ude paa Amager og foræret dette til den højtærede Marineminister, som vist nok den Gang var fungerende Krigsminister, og som modtog dette Stykke Jord paa Statens Vegne, efter hvad der staaer i Berlingske Tidende. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse, hvorledes Berlingske Tidende beretter herom. Bladet skriver: „Hans Excellence den fungerende Krigsminister, Kabin har paa Krigsbestyrelsens Vegne erklæret sig villig til som Gave at modtage den nævnte Grund og har ved en Deputation, bestaaende af Etatsraad Claus L. Schmidt og Grosfæter Wilhelm Nissen modtaget Underretning om Grundens Erhvervelse.“ Vi faa altsaa hermed officiel Meddelelse om, at den daværende fungerende Krigsminister har modtaget dette Stykke Jord som en Gave. Det forekommer mig, at det, at Selvbefatterne nu begynde paa